Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: **Ontwerp van decreet houdende de instemming met het samenwerkingsakkoord van 07 mei 2021 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport**
Definitieve goedkeuring

Samenvatting
Dit samenwerkingsakkoord wijzigt het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 betreffende de dopingpreventie en -bestrijding in de sport om de tekst conform te maken aan de gewijzigde Wereld Anti Doping Code van het WADA, die van kracht wordt op 1 januari 2021. Bijkomend is ook het stelsel van verblijfsgegevens voor elitesporters aangepast op basis van een risico-inschatting door de Nationale Antidopingorganisaties van de partijen bij het samenwerkingsakkoord. Alle elitesporters die een individuele sportdiscipline beoefenen die gevoelig is voor dopinggebruik buiten wedstrijdverband, worden niet langer opgedeeld in twee categorieën met onderscheiden verplichting, maar worden aan dezelfde verplichtingen onderworpen. Daarnaast is conform de Code van het WADA meer flexibiliteit ingebouwd voor het bepalen van de geregistreerde doelgroep van elitesporters die aan verblijfsgegevensverplichtingen worden onderworpen. Zo is de mogelijkheid gecreëerd voor de NADO's om elitesporters tijdelijk aan verblijfsgegevens te onderwerpen voorafgaand aan de Olympische en Paralympische Spelen, Wereldkampioenschappen en Europese Kampioenschappen waarvoor die elitesporters geselecteerd zijn, ongeacht de sportdiscipline. Tenslotte worden ook enkele bepalingen met betrekking tot de opvolging van het samenwerkingsakkoord en de vorming van en vertolking van standpunten op internationale fora aangepast.

Een eerste principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering gebeurde op 10 juli 2020. Het samenwerkingsakkoord werd intussen aangepast naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State in haar advies 68.007/VR van 16 oktober 2020

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Dit dossier heeft betrekking op het beleidsveld sport.

Dit dossier geeft uitvoering aan Strategische Doelstelling SD12 van de Beleidsnota Sport 2019-2020, waarbij de regelgeving in lijn wordt gebracht met de gewijzigde Wereld Antidoping Code (de Code).

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

De inhoud van het gewijzigde samenwerkingsakkoord werd voorgelegd aan het WADA met het oog op de conformiteit. De finale versie werd na aanpassing aan de opmerkingen van het WADA voorgelegd op 9 maart 2020 door de vertegenwoordiger van de NADO van de Franse Gemeenschap en geen verdere opmerkingen werden ontvangen.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd bekomen op 16 juni 2020.

Het ontwerp is een tekst die meer dan eens in dezelfde vorm terugkeren, en is om die reden niet onderworpen aan wetgevingstechnisch advies.

Het JoKER-advies werd bekomen op 1 juli 2020 (VR 2020 1007 DOC.0765/5).

De Vlaamse Regering hechtte op 10 juli 2020 (VR 2020 1007 DOC.0765) haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord en verleende gelastte de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand om de volgende adviezen in te winnen:

- advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC);
- advies van de Vlaamse toezichtscommissie;
- advies van de Raad van State als de voornoemde adviezen geen aanleiding gaven voor een wijziging van de voorgelegde tekst.

1. Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) – Vlaamse Sportraad van 20 juli 2020

De Vlaamse Sportraad heeft op 20 juli 2020 advies uitgebracht over wijzigingen aan het samenwerkingsakkoord betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport.
De Vlaamse Sportraad adviseert positief bij alle wijzigingen aan het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011.

Het advies heeft geen aanleiding tot wijziging van de principieel goedgekeurde tekst en het samenwerkingsakkoord.

2. Advies van de Vlaamse Toezichtscommissie (advies wetgeving VTC nr. 2020/28 van 28 juli 2020

De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft op 28 juli 2020 advies uitgebracht.

De VTC vast dat het principe van minimale gegevensverwerking wordt gevolgd (punten 18 en 19 van voormeld advies).
Voor de samenvoeging van de categorieën van elitesporters (artikel 3, §3, van het SA na wijziging) stelt de VTC vast dat de rechtvaardigingsgrond is opgegeven, en dat die terecht is. De motivering van de proportionaliteit wordt als overtuigend beschouwd, en tevens is vastgesteld dat rekening wordt gehouden met de transparantievereisten (punten 27 tot en met 30 van voormeld advies.
Tevens is voor de bijkomende mogelijkheden om elitesporters of andere sporters tijdelijk aan verblijfsgegevens te onderwerpen, het door de VTC als positief aangemerkt dat de mogelijkheid beperkt is in de tijd (inzonderheid punten 32 en 34 van voormeld advies).
Voor de mogelijkheid om elitesporters aan verblijfsgegevens te onderwerpen in aanloop naar Olympische Spelen, Wereld of Europese Kampioenschappen, acht de VTC de proportionaliteit van de inzameling van de verblijfsgegevens voldoende aangetoond.

De VTC is in voormeld advies van oordeel dat het voorgelegde samenwerkingsakkoord waarvoor het instemmingsdecreet voor advies is voorgelegd, voldoende waarborgen kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens de betrokkenen betreft. Verdere transparantie wordt voorzien in de verdere uitwerking via het Antidopingdecreet en de uitvoeringsbesluiten daarvan, waarin de concrete bepalingen de transparantie van de regeling met betrekking tot de verblijfsgegevens kan gegarandeerd worden.

Het advies heeft geen aanleiding tot wijziging van de principieel goedgekeurde tekst en het samenwerkingsakkoord

3. Advies van de Raad van State (verenigde kamers) 68.007/VR van 16 oktober 2020

   a. Onderzoek van de tekst van het instemmingsdecreet

Punt 2 van het advies formuleert een opmerking inzake de verwerking van persoonsgegevens en toetsing aan de AVG.
Volgens de Raad van State voorziet artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.
Inmiddels werd bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse toezichtcommissie (VTC) is een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties. Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan immers elke lidstaat één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten.
Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad d.d. 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerkingen van persoonsgegevens. Er moet aldus worden vastgesteld dat er in dit geval een advies is waarbij het ontwerp is getoetst aan de AVG.
Aan punt 2 van het advies wordt dus geen verder gevolg gegeven.

Punt 3 houdt in dat de datum van het samenwerkingsakkoord moet vermeld worden. Het Samenwerkingsakkoord werd met het oog op de adviesaanvraag bij de Raad van State ondertekend, maar is beperkt aangepast conform de verdere opmerkingen van de Raad van State.

De wijzigingen zijn beperkt van aard en gaan niet verder dan de conformiteit tussen de taalversies en de noodzakelijk correcties.

b. Onderzoek van de tekst van het Samenwerkingsakkoord

i. Algemene opmerkingen

Punt 4.1 wijst op de noodzaak van conformiteit met de internationale verplichtingen die de akkoordsluitende partijen aangaan bij het Samenwerkingsakkoord. De UNESCO-conventie bepaalt dat de lidstaten van die conventie gehouden zijn de essentiële bepalingen van de Code van het WADA over te nemen. De tekst is met het oog op de conformiteit met de Code voorgelegd aan het WADA, en conform bevonden.

Punt 4.2: de Nederlandse taalversie is aangepast om conformiteit met de andere taalversies te verzekeren. De bewoordingen zijn aangepast om te verwijzen naar de dopingcontroleformulieren en de aanvraagformulieren voor een Toestemming wegens Therapeutische Noodzaak (TTN).
De Nederlandse taalversie van het samenwerkingsakkoord is op dat punt aangepast conform de opmerking van de Raad van State.

In punt 5 wordt gewezen op het feit dat de Code en de Internationale Standaarden van het WADA op zich niet verbindend zijn. In dat verband kan erop gewezen worden dat de essentiële bepalingen tevens worden opgenomen in het Antidopingdecreet, waarbij ook alle andere bepalingen van de Code in extenso zijn opgenomen en dus geen rechtstreekse werking bij loutere verwijzing wordt verbonden aan de Code en de Internationale standaarden.
De tekst van het samenwerkingsakkoord behoeft geen wijziging.

Punt 6 van het advies bevestigt dat het aanvaardbaar is dat breedtesporters die niet aan wedstrijden vallen. De concrete invulling door de akkoordsluitende partijen is voorwerp van decreet of ordonnantie, en is in dat kader getoetst.
De tekst van het samenwerkingsakkoord behoeft geen wijziging.

ii. Bijzondere opmerkingen

Punt 7: de tekst van het samenwerkingsakkoord is aangepast overeenkomstig de opmerking van de Raad van State, door aanpassing van het wijzigingsartikel 2, 1°, c), V, van het samenwerkingsakkoord.

Punt 8: de tekst van het samenwerkingsakkoord is aangepast overeenkomstig de opmerking van de Raad van State, door de verwijzing naar artikel 5.6.1 van de WADA-Code op te nemen.

Punt 9: de Raad van State heeft erop gewezen dat de wijzigingsbepaling diende geredigeerd te worden. De verschillende taalversies zijn op elkaar afgestemd, en de verbetering is doorgevoerd.

Punt 10: de correctie is doorgevoerd in de Nederlandstalige en Duitstalige versie, met het oog op de conformiteit en correctheid.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Op 9 december 2011 werd een samenwerkingsakkoord gesloten tussen de 3 gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie op het gebied van antidoping.

De bedoeling was - en is nog steeds - het overleg te bevorderen tussen de partijen om de doeltreffendheid van de dopingbestrijding in België te versterken, noodzakelijk, om in overeenstemming te zijn met de Wereldantidopingcode (de Code).

Op 17 december 2014 werd een wijzigend samenwerkingsakkoord gesloten tussen dezelfde partijen om enerzijds de basistekst bij te werken met betrekking tot de wijzigingen van de Code, die in 2015 in werking zijn getreden en anderzijds, om enkele specifieke bepalingen toe te voegen ter verbetering van de samenwerking op het terrein.

Daarom moet het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 opnieuw worden bijgewerkt rekening houdend met de wijzigingen van de Code, die op de Wereldantidopingconferentie op 7 november 2019 werden aangenomen. Die moeten bijgevolg in interne regelgeving worden omgezet. Er wordt verduidelijkt dat de herziene Code op 1 januari 2021 van kracht wordt.

B. UITWERKING

Zoals in 2014 is het absoluut de bedoeling de basistekst aan te passen en enkel de bepalingen in te voeren die strikt noodzakelijk zijn om de Code 2021 juist en volledig om te zetten in Belgisch recht.

Tezelfdertijd hadden de partijen echter graag van deze herziening gebruik gemaakt om sommige bepalingen van het akkoord aan te passen, om de praktische toepassing ervan te vergemakkelijken en te vereenvoudigen.

In dit geval moeten de volgende elementen van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 worden gewijzigd om de Code 2021 na te leven:

- de definitie toevoegen van “recreatiesporter”;
- de definitie toevoegen van “minderjarige”;
- de definitie toevoegen van een “beschermd persoon”;
- de regels aanpassen met betrekking tot de wederzijdse erkenning van de beslissingen;
- de regels aanpassen wanneer een elitesporter terugkeert in wedstrijdverband;
- een principiële regel invoeren met betrekking tot de samenwerking met de politie- en justitiediensten en andere overheden;
- een bepaling invoeren met betrekking tot de operationele onafhankelijkheid en autonomie van de NADO’s en de verschillende gevolgen ervan;
- principiële regels invoeren met betrekking tot recreatiesporters, minderjarigen en kwetsbare personen.

Daarnaast werden de volgende regels herzien of ingevoerd om de praktische toepassing van het akkoord te vergemakkelijken en te vereenvoudigen, meer globaal, om de doeltreffendheid van de gezamenlijke dopingbestrijding te versterken in de context van de overeenstemming met de Code:

- de categorieën elitesporters vereenvoudigen en verminderen: van vier categorieën naar drie (A tot C in plaats van A tot D);
- de mogelijkheid invoeren om een sporter die voorgeselecteerd is voor de Olympische Spelen, Paralympische Spelen, Europese kampioenschappen of wereldkampioenschappen op te nemen in categorie A;
- de mogelijkheid elke sporter tegen wie de bevoegde NADO ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk heeft, bijvoorbeeld als gevolg van het openen van een onderzoek, op te nemen in een doelgroep op nationaal niveau;

- de mogelijkheid verduidelijken tot het voeren van gemeenschappelijke acties met betrekking tot dopingpreventie, -sensibilisering en -opvoeding samen met de sportwereld in de brede betekenis;
- een principiële regel invoeren met betrekking tot de coördinatie van de standpunten van België op Europese of internationale vergaderingen waaraan het deelneemt.

C. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikelsgewijze toelichting bij het instemmingsdecreet

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 2

Dit artikel betuigt decretale instemming aan het samenwerkingsakkoord.

Artikelsgewijze toelichting bij het samenwerkingsakkoord

Artikel 1

Artikel 1 van dit samenwerkingsakkoord voegt nieuwe definities toe aan het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport, overeenkomstig wat de Wereldantidopingcode 2021 bepaalt (hierna "de Code 2021" of "de Code"), herzien en goedgekeurd op 7 november 2019 door de Oprichtingsraad van het Wereldantidopingsagentschap (hierna "WADA").

Drie nieuwe definities uit de Code 2021 zijn ingevoerd.

Het gaat om de begrippen recreatiesporter, minderjarige (sporter) en beschermde persoon, die respectievelijk in 20°, 21° en 22° zijn bepaald.

In de Code 2021 werd er in die nieuwe categorieën sporters voorzien, zodat ze een grotere soepelheid krijgen, met name met betrekking tot het sanctie- en bewijslaststelsel, als ze antidopingregels zouden hebben overtreden.

Elke partij kan, met betrekking tot het begrip recreatiesporter, overeenkomstig de definitie uit de Code 2021, op voorstel van haar NADO, bij decreet of ordonnantie, nuances of eigenheden aan dit begrip aanbrengen.

Met betrekking tot het juridische stelsel moeten die nieuwe definities worden bekeken samen met artikel 3, §5, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011, zoals gewijzigd bij artikel 2 van dit akkoord.

Artikel 2

Dit artikel brengt verschillende wijzigingen aan, aan artikel 3 van het voormelde samenwerkingsakkoord van 9 december 2011.

Zo is met name paragraaf 1 gewijzigd zodat de akkoordsluitende partijen en hun NADO acties kunnen opzetten in verband met dopingpreventie en/of -sensibilisering in samenwerking met de sportwereld, bestaande uit met name sportfederaties van het BIOC, het BPC of sportclubs.

Ook wordt paragraaf1 herzien om rekening te houden met tegelijkertijd een juridisch en praktisch standpunt, de operationele autonomie en onafhankelijkheid van de NADO's, overeenkomstig artikel 20.5.1 en 22.8 van de Code.

In dat verband moeten die wijzigingsbepalingen ook worden geïnterpreteerd in het licht van artikel 23.1.1 van de Code, waarbij krachtens dat artikel de NADO's de ondertekende partijen van de Code zijn en in het licht van artikel 20.5.2 van de Code dat betrekking heeft op de rol en de verantwoordelijkheden van de NADO's en dat daarbij bepaalt dat de NADO's de verantwoordelijkheid hebben om antidopingregels en -beleidslijnen aan te nemen en uit te voeren in overeenstemming met de Code en de Internationale Standaarden. Concreet nemen de NADO's krachtens hun statuut van ondertekenende partij en hun operationele autonomie, als bepaald bij de voornoemde bepalingen van de Code, de verantwoordelijkheid op zich om hun antidopingprogramma met de Code te laten overeenstemmen en het dagelijks toe te passen.

Daarom streven de aan artikel 3, § 1, tweede en derde lid, aangebrachte wijzigingen ernaar die juridische en operationele werkelijkheden tot uiting te brengen en zich te richten naar de voormelde bepalingen van de Code.

De sporters die aan geen enkele competitie deelnemen zijn niet noodzakelijkerwijs aan de Code onderworpen. Bijgevolg kan elke akkoordsluitende partij naargelang haar ervaring en/of het beleid dat zij met haar NADO op dit gebied wil voeren, beslissen over de voor de sporters geldende regels, die niet aan wedstrijden deelnemen en die een sport beoefenen zonder competitiedoeleinde. Voor dat soort sporters is elke partij vrij om al dan niet te beslissen of een juridische regeling van antidoping op hen wordt toegepast. Elke akkoordsluitende partij kan, in voorkomend geval, als er daarvoor werd gekozen, in specifieke regels voorzien, met name met betrekking tot de controles, de toepassing van het TTN-beginsel en de sancties. Alle sporters die aan competities deelnemen, worden *a contrario* gedekt door dezelfde regels van de Code en dit akkoord.

De meer specifieke wijziging bepaald in artikel 3, §1, derde lid, 3°, streeft er bovendien naar om de aan artikel 15.1 van de herziene Code aangebrachte wijziging (automatische erkenning en rechtstreeks gevolg van de door de andere ondertekenende partijen genomen beslissingen) in interne regelgeving om te zetten.

Artikel 3, §3, is herzien met als doel te vereenvoudigen en meer duidelijkheid te scheppen tussen de categorieën elitesporters.

Tot nog toe bestonden er vier categorieën elitesporters: A, B, C (voor de ploegsporters) en D. De indeling in een categorie hing af van een voorafgaande risicoanalyse per sport, van het belang van de sport op nationaal vlak en de (grotere of kleinere) gemakkelijkheid om de sporters buiten competitieverband te kunnen lokaliseren. Naargelang die parameters werden er drie lijsten met sportdisciplines (lijsten A, B en C) opgesteld en de sporters die een van die disciplines beoefenden, waarbij ze aan sportieve criteria (bv: hun selectie voor de OS of regelmatige deelname aan internationale competities van hoog niveau) beantwoordden, werden opgenomen in categorie A, B of C naargelang hun sportdiscipline. Categorie D op zich was wat er overbleef en had betrekking op alle niet in de lijsten A, B en C opgenomen disciplines.

Met die categorieën stemden over het algemeen[1] verschillende en degressieve verplichtingen overeen. Zo moesten de sporters van categorie A zich houden aan de zwaarste verplichtingen met

[1] Met uitzondering van categorie B en C waarvoor de verplichtingen dezelfde waren, lag het verschil tussen die categorieën in het individuele of collectieve karakter van de sportdiscipline.

betrekking tot het doorgeven van verblijfsgegevens terwijl de elitesporters van categorie D geen enkele verplichting op het vlak van het doorgeven van verblijfsgegevens hadden. De doelstelling van dit systeem was en blijft te komen tot een rechtvaardig evenwicht tussen de rechten van de elitesporters en hun verplichtingen, met name met betrekking tot het doorgeven van verblijfsgegevens.

Hoewel piramidaal en degressief systeem in wezen en in zijn beginselen niet opnieuw ter discussie wordt gesteld, lijkt de indeling van de doelgroep in vier categorieën in de praktijk echter ingewikkeld, moeilijk uitvoerbaar met betrekking tot de controles buiten competitieverband en moeilijk te begrijpen voor de sporters. Daarnaast rechtvaardigen vooral de parameters die hierboven in herinnering werden gebracht die de indeling van categorie A en B bepaalden, vandaag niet meer het handhaven van die twee verschillende categorieën. Dat is grondslag voor de vereenvoudiging van de categorieën bepaald in artikel 3, § 3, van het voormelde samenwerkingsakkoord.

Concreet:

- gaat men van vier naar drie categorieën: van A tot C;
- categorie A neemt voortaan in één en dezelfde categorie, de elitesporters op die een individuele sportdiscipline beoefenen, die voorheen werd vermeld op lijst A of lijst B[2];
- categorie B (ploegsporten) stemt overeen met de voormalige categorie C[3];
- categorie C (olympische sporten of sporten bepaald tijdens de wereldspelen maar niet opgenomen in lijst A en B) stemt overeen met de voormalige categorie D[4].

De verplichtingen in verband met het doorgeven van verblijfsgegevens blijven degressief, van categorie A (tijdslot, training, competities en gebruikelijke verblijfplaats) tot categorie C (helemaal geen verplichtingen)

De sporters van de nieuwe categorie B blijven onderworpen aan dezelfde verplichtingen met betrekking tot het doorgeven van verblijfsgegevens (trainingen, competities en gebruikelijke verblijfplaats) als die waaraan ze voorheen onderworpen waren. Hetzelfde geldt voor de elitesporters die voorheen deel uitmaakten van categorie A en die er zullen blijven, ook na deze wijziging.

Ten slotte hebben enkel de elitesporters die voorheen deel uitmaakten van categorie B (ongeveer 125 sporters voor heel België) krachtens deze wijziging een bijkomende verplichting om verblijfsgegevens door te geven: die om bovenop hun trainingsoorden, competities en gebruikelijke verblijfsplaats, een dagelijks tijdslot van 60 minuten aan te geven.

Vanuit de ervaring op het terrein en een evaluatie van de vorige regelgeving door de 4 NADO's, vonden de partijen echter, zoals voorheen vermeld, dat rekening houdend met de nagestreefde doelstellingen voor een doeltreffende dopingbestrijding met eerbiediging van de evenredigheids- en gelijkheidsbeginsels, het enige overblijvende onderscheid met betrekking tot verplichtingen tussen

---

[2] Er moet worden opgemerkt dat de lijsten van categorie A, B, C en D gewijzigd werden, overeenkomstig artikel 3, § 6, tweede lid, van het voormelde samenwerkingsakkoord van 9 november 2011, krachtens de volgende besluiten:
- van de Regering van de Franse Gemeenschap van 21 oktober 2015 ter uitvoering van het decreet van 20 oktober 2011 betreffende de strijd tegen doping;
- van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 17 maart 2016 houdende uitvoering van het decreet van 22 december 2016 betreffende de bestrijding van doping in de sport;
- van het Verenigd College van 14 juli 2016 houdende vaststelling van de lijst met sportdisciplines die overeenstemmen met categorieën A, B, C en D en;
- van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 tot wijziging van artikel 60 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012.
Die lijsten zoals gewijzigd krachtens de voornoemde besluiten dienden dus als basis om deze categorieën te vereenvoudigen.

[3] Er wordt verwezen naar voetnoot 2.

[4] Er wordt verwezen naar voetnoot 2

de oude categorie A (met tijdslot) en B (zonder tijdslot) niet langer voldeed. Deze conclusie werd gemotiveerd en overeengekomen om volgende redenen:

- de dopingbestrijding streeft gewettigde doelstellingen van algemeen belang na, met name met betrekking tot de volksgezondheid, en de rechtvaardigheid en ethiek van de sport;
- de verwezenlijking van die doelstelling impliceren bepaalde beperkingen van de individuele vrijheden van sommige sporters;
- die beperkingen die bepaald en opgelegd zijn krachtens het wereldantidopingprogramma en de Code moeten proportioneel zijn, met name afhankelijk van het niveau van de sporters en een analyse van het risico op doping door de betrokken overheden (de NADO's);
- in die analyse wordt er rekening gehouden met verschillende parameters, zoals de dopingrisico's voor de verschillende sporters. Dat gebeurt op basis van verschillende subcriteria: de statistische risico's, de risico's verbonden aan de behoeften aan fysieke of fysiologische sportprestaties of die verbonden aan de financiële en/of mediatieke uitdagingen van de betrokken sport;
- daarom en op basis van die opnieuw bijgewerkte risicoanalyse per sport en een evaluatie op het terrein van de vorige regelgeving zijn de NADO's tot de conclusie gekomen dat de sportdisciplines respectievelijk opgenomen in de oude categorieën A en B eigenlijk in dezelfde mate dopingrisico's inhielden, of, in elk geval in erg gelijkaardige mate;
- daarnaast hebben de NADO's bij deze evaluatie ook geconcludeerd dat het subcriterium met betrekking tot de (grotere of kleinere) gemakkelijkheid om de elitesporters te kunnen lokaliseren tijdens hun trainingen noch relevant, noch doeltreffend was wat dopingbestrijding betreft en dat er, in het licht van gelijkheid onder de sporters en sporten, enkel met het criterium van de sportrisico's moet worden rekening gehouden – "*een dopinggevoelige discipline buiten competitieverband*"-, op basis van de verschillende subcriteria zoals hierboven uitgewerkt;
- vertrekkende uit de voorgaande analyse en evaluatie hebben de NADO's geconcludeerd dat het onderscheid tussen categorie A en B achterhaald was geworden en dat het daarnaast moeilijk te begrijpen was voor de elitesporters zelf en, dat het bijgevolg overbodig was geworden en niet meer voldeed;
- wat de verplichtingen voor het doorgeven van verblijfsgegevens van categorie A betreft, gaat het, zoals in het verleden, om deze bepaald krachtens de Code (nieuw artikel 5.5) en de Internationale Standaard voor dopingtests en onderzoeken (nieuw artikel 4.8.6.2) voor de elitesporters die deel uitmaken van de geregistreerde doelgroep (RTP);
- die verplichtingen blijven op alle punten gelijk voor de sporters die al onder categorie A vielen, conform de vorige regelgeving;
- voor de sporters die voorheen onder de oude categorie B vielen, al verplicht om verblijfsgegevens te verstrekken (over hun trainingen, wedstrijden en over hun gewoonlijke verblijfplaats); is de bijkomende verplichting een tijdslot van 60 minuten op te geven;
- deze bijkomende verplichting wordt evenredig geacht ten opzichte van de nagestreefde gewettigde doelstellingen van algemeen belang en rekening houdend met de analyse en evaluatie zoals hierboven uitgewerkt;
- daarenboven zullen de sporters in kwestie de inwerkingtreding van deze regelgeving volledige informatie over de wijziging en de gevolgen ervan.

De wijziging van paragraaf 4 is een juridisch-technische aanpassing als gevolg van de wijziging van paragraaf 3.

De wijziging van paragraaf 5, eerste lid, is juridisch-technische aanpassing als gevolg van de wijziging van paragraaf 3.

Paragraaf 5, derde lid, stelt een algemene regel in met betrekking tot het geldende stelsel wat de sancties en de bewijslast betreft, voor de nieuwe krachtens de Code bepaalde categorieën sporters: de recreatiesporters, de minderjarige sporters en de beschermde personen.

Concreet legt deze nieuwe bepaling, met het oog op overeenstemming met de Code, vast dat elke krachtens de Code bepaalde en in artikel 1, 20° tot en met 22° van het akkoord overgenomen nieuwe categorie van sporters wordt onderworpen aan de regels van de Code die op haar van toepassing zijn, wat het sanctie- en het bewijslaststelsel betreft.

Er moet worden opgemerkt dat in België een breedtesporter gedefinieerd wordt ten opzichte van het begrip elitesporter. Deze definitie van breedtesporter heeft echter geen invloed op het sanctie- en bewijslaststelsel. Een breedtesporter zou immers recreatief of minderjarig of een beschermd persoon kunnen zijn in de zin van de Code of dit akkoord. Afhankelijk van de categorie (recreatief, minderjarig of beschermd persoon) waartoe hij behoort, zijn dit de regels van deze categorie met betrekking tot de sancties en de bewijslast die van toepassing zullen zijn.

Overeenkomstig artikel 1, 20° en de definitie van "recreatiesporter" bepaald in de Code 2021 blijft elke partij vrij, bij decreet of ordonnantie, op voorstel van haar NADO, nauwkeuriger te omschrijven wat zij verstaat onder recreatiesporter. Daarbij moet elke partij grenzen en uitsluitingsgevallen die in die definitie zijn opgenomen, naleven.

Daarentegen is elke partij voor breedtesporters die aan geen enkele wedstrijd deelnemen, volledig vrij om bij decreet of ordonnantie te beslissen een eventueel juridisch stelsel op hen toe te passen. Die aan de partijen en hun NADO overgelaten vrijheid met betrekking tot de zogenaamde "niet-competitieve"-sporters is de uitdrukking van de wil van de partijen. Ze is ook in overeenstemming met de Code.

Daartegenover staat voor alle duidelijkheid dat *a contrario* alle recreatiesporters die wel aan wedstrijden deelnemen onderworpen zijn aan de soepelere regels van de Code, van toepassing z op die categorie van sporters, wat het sanctie- en bewijslaststelsel betreft.

Een paragraaf 5/1 is ingevoegd. Die heeft betrekking op de terugtrekking van de elitesporters en de regels van toepassing bij een geplande terugkeer naar de competitie, om in overeenstemming te zijn met artikel 5.6.1, 5.6.1.1 en 5.6.2 van de Code 2021.

Paragraaf 6, eerste lid, is, wat de inhoud betreft, onveranderd ten opzichte van het voormalige vijfde lid van paragraaf 5. De bepaling wordt enkel herzien om aan te duiden dat overeenkomstig de operationele autonomie die de NADO's hebben en de uitgewerkte toelichting over de wijziging van artikel 3, § 1, tweede en derde lid, de NADO's van de akkoordsluitende partijen een elitesporter mogen verplichten tot het verstrekken van verblijfsgegevens, overeenkomstig categorie A, voor zover de materiële voorwaarden van de bepaling in kwestie vervuld zijn. Met het oog op de proportionaliteit van de maatregel wordt een dergelijke beslissing beperkt tot een oorspronkelijke duur van twaalf maanden.

Het tweede lid van paragraaf 6 staat ook toe dat de NADO's in strikt beperkte gevallen – dat is beschikken over ernstige aanwijzingen van doping in het kader van een antidopingonderzoek dat eventueel gevoerd wordt in samenwerking met andere antidopingorganisaties en/of met de politie- en/of justitiediensten – sporters, dus ook niet-elitesporters, verplichten verblijfsgegevens te verstrekken overeenkomstig categorie A. Opnieuw gaat het om een mogelijkheid, beperkende te interpreteren, voor zover de materiële voorwaarden van die bepaling vervuld zijn. in voorkomend geval zullen de verplichtingen van de betrokken sporter eveneens in de tijd worden beperkt, voor een duur van twaalf maanden.

Het derde lid van paragraaf 6 geeft de NADO's de mogelijkheid om in voorkomend geval een sporter ingeschreven op de preselectielijst voor de Olympische Spelen, de Paralympische Spelen, de wereldkampioenschappen of de Europese kampioenschappen te verplichten verblijfsgegevens te verstrekken, overeenkomstig categorie A. Deze bepaling streeft ernaar het de NADO's mogelijk te

maken hun verplichtingen als ondertekenaars van de Code te vervullen, in het kader van antidopingprogramma's voor pre-Olympische Spelen en pre-grote kampioenschappen. Sinds de Olympische Spelen van Londen organiseert het WADA in samenwerking met het Internationaal Olympisch comité (IOC), het Internationaal Paralympisch Comité (IPC), de Internationale Federaties (IF) en de nationale antidopingagentschappen voor elke Olympische Spelen een antidopingprogramma. Het doel is eenvoudig: de bedoeling is om, voor zover mogelijk en vanuit het oogpunt van gelijke kansen onder alle concurrerende sporters, ervoor te zorgen dat elke aan de Spelen deelnemende atleet – bij voorkeur ten minste drie keer – vooraf wordt gecontroleerd en dat deze controles negatief zouden zijn. Momenteel zijn de NADO's met betrekking tot de criteria bedoeld in artikel 1, 11°, van het samenwerkingsakkoord echter niet altijd in staat aan die verplichtingen te voldoen.

Daarom, om tegemoet te komen aan die vaststelling en dat probleem, biedt het derde lid van paragraaf 6 de NADO's de mogelijkheid om, in voorkomend geval, een sporter die zou zijn opgenomen in een voorselectielijst voor de Olympische Spelen, de Europese of wereldkampioenschappen te verplichten verblijfsgegevens te verstrekken, overeenkomstig categorie A. Op die manier kunnen de NADO's, als ze over die gegevens beschikken, altijd hun controleverplichtingen vervullen die verbonden zijn aan de antidopingprogramma's voorafgaand aan de Spelen, Europese of Wereldkampioenschappen. Om de naleving van de verplichtingen in dat kader in overeenstemming te brengen met het evenredigheidsbeginsel moet evenwel worden opgemerkt dat het enerzijds gaat om een mogelijkheid, voor zover een sporter niet al deel van een doelgroep zou uitmaken door toepassing van de criteria bepaald in het voormelde artikel 1, 11°, en dat anderzijds deze verplichting in elk geval beperkt is in de tijd, voor een maximale duur van 12 maanden in totaal, waarvan maximaal 9 maanden voor en 3 maanden na de wedstrijd.

Daarnaast wordt er nog verduidelijkt dat elke door een NADO genomen beslissing, bij toepassing van die bepaling, evenredig moet blijven met de nagestreefde doelstelling. Met dat doel houdt de bevoegde NADO rekening met de volgende elementen:

- het historische testoverzicht van de sporter: sporters die al voldoende gecontroleerd zijn, hetzij binnen of buiten wedstrijdverband, zouden niet verplicht moeten worden hun verblijfsgegevens te verstrekken;
- de analyse van de mogelijkheid om e sporter te onderwerpen aan gerichte dopingtests binnen en buiten wedstrijdverband op een andere manier.

Wat de wijziging van paragraaf 6/1 betreft, wordt verwezen naar de toelichting bij de wijziging van paragraaf 3. Het subcriterium met betrekking tot de gemakkelijkheid om al dan niet een sporter buiten competitieverband te kunnen lokaliseren, wordt geschrapt, omdat dit niet meer als relevant wordt beoordeeld binnen de legitieme doelstelling om doping doeltreffend te bestrijden. De subcriteria waarmee voor de analyse van de dopingrisico's per sport wordt rekening gehouden, worden toegevoegd met het oog op de rechtszekerheid en de transparantie.

De wijzigingen aan paragraaf 7 vormen een juridisch-technische wijziging, samen te lezen met de wijzigingen aan paragraaf 5, tweede tot en met vierde.

De wijziging van paragraaf 8, eerste lid, is een aanpassing aan de geldende normen met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens.

De wijziging aan paragraaf 8 is een juridisch-technische wijziging als gevolg van het nieuwe tweede lid, van paragraaf 6.

Artikel 3

Dit artikel wijzigt artikel 5 van het voormelde samenwerkingsakkoord.

De samenstelling van de van de Coördinatieraad, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, wordt licht gewijzigd, met ten hoogste vier leden van elke partij waarvan ten minste de helft komt uit de leden van de NADO van de betrokken akkoordsluitende partij. Deze samenstelling wordt tevens gewijzigd om in coherent te zijn met de wijzigingen aangebracht aan artikel 5, § 3, en artikel 3, §1, tweede en derde lid, van het samenwerkingsakkoord .

Aan paragraaf 3 worden er drie nieuwe leden toegevoegd, in samenhang met de nieuwe samenstelling van de Coördinatieraad, aangebracht aan paragraaf 1, tweede lid, bepaalde en met de wijzigingen, aangebracht artikel 3, §1, tweede en derde lid, van het samenwerkingsakkoord, en aan toelichting daarbij. Concreet mogen overeenkomstig de vereisten van de Wereldantidopingcode bepaalde operationele en/of vertrouwelijke kwesties alleen maar tussen antidopingorganisaties worden behandeld.

Een permanente werkgroep tussen de NADO's wordt daarmee ook officieel opgericht.

Artikel 4

Dit artikel vervolledigt en verduidelijkt artikel 6 van het voormelde samenwerkingsakkoord door toevoeging van vier nieuwe leden.

De nieuwe bepalingen willen verduidelijken dat elk standpunt van België op een Europese of internationale vergadering inzake antidoping, voorafgaandelijk onder de werkende leden van de Raad moet worden besproken en overlegd.

Het doel is dus een voorafgaand overleg te beginnen die tot een consensus kan leiden.

Mocht er na het voorafgaande overleg geen consensus worden gevonden, zal België zich ervan onthouden een standpunt op de vergadering in kwestie in te nemen.

Artikel 5

Die bepaling, samen te lezen met de bijlage bij het wijzigend samenwerkingsakkoord, vervangt de bijlage van het voormelde samenwerkingsakkoord in functie van de wijzigingen aangebrachte aan artikel 3, §3 en §6/1.

Voor de toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij die bepalingen, met name op de gemaakte evaluatie van de risicoanalyse door de vier NADO's .

In de lijst van de sporten werden de oude sporten van categorie A en B in één enkele categorie A samengebracht. De lijst is lichtjes gewijzigd op basis van de uitgevoerde evaluatie van de voormelde risicoanalyse.

In dat verband pasten de NADO's de Internationale Standaard voor dopingtests en onderzoeken toe en hielden ze rekening met verschillende parameters en criteria om de dopingrisico's te kunnen evalueren, met inbegrip van: de statistieken van de door het WADA verschafte positieve gevallen, de risico's verbonden aan de behoeften van fysieke of fysiologische sportprestaties en/of de financiële en/of de mediatieke belangen van de betrokken sport.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel heeft geen impact op de begroting.

De wijziging van het samenwerkingsakkoord geeft uitvoering aan de Wereld Antidoping Code van het WADA.
Het samenvoegen van de categorieën A en B, waartoe de individuele elitesporters behoren, heeft enkel impact op de omvang van verblijfsgegevens en niet op het aantal controles buiten wedstrijdverband die uitgevoerd moeten worden om conform te zijn met de Code en de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken.
De wijziging in de regeling van de verblijfsgegevens en de bijhorende controles buiten wedstrijdverband worden opgevangen binnen het spreidingsplan dat NADO Vlaanderen opstelt binnen de operationele autonomie die NADO Vlaanderen heeft voor het uitvoeren van die opdracht. Er is dus op dat vlak geen budgettaire impact.
De bijkomende mogelijkheden om elitesporters of in uitzonderlijke gevallen breedtesporters onder een regeling van verblijfsgegevens te brengen is louter facultatief en wordt enkel toegepast als dat noodzakelijk is voor het bereiken van de doelstelling. Voor elitesporters die deelnemen aan grote kampioenschappen en die niet tot de vaste groep elitesporters behoren, is het onderwerpen aan verblijfsgegevens beperkt in de tijd en facultatief, in functie van de gepercipieerde noodzaak en de testhistoriek van de sporter in kwestie. Voldoende dopingtesten uitvoeren buiten wedstrijdverband was al een kerntaak van de NADO. De bijkomende mogelijkheid om te verplichten verblijfsgegevens in te dienen is helemaal conform de Code en de Internationale Standaard die aandringen op het toepassen van verblijfsgegevens op die sporters.
Alle uit te voeren dopingcontroles buiten wedstrijdverband worden volgens een risicoanalyse opgenomen in het spreidingsplan dat NADO Vlaanderen opstelt met volle operationele autonomie. De controles worden gerealiseerd binnen het daartoe ter beschikking gestelde werkingsbudget.

De inspectie van Financiën heeft gunstig advies verleend op 16 juni 2020.
Het begrotingsakkoord is niet vereist.
Zie VR 2020 1007 DOC.0765.

B. ESR-TOETS

De ESR-toets is niet van toepassing op dit voorontwerp van besluit, want dit dossier bevat geen pps-project of maakt geen alternatief gefinancierde investeringen mogelijk.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de financiën van de lokale besturen, noch op personeelsvlak, noch op het vlak van de werkingsuitgaven, de investeringen en schuld, en de ontvangsten.

4. VERDER TRAJECT

Het ontwerp van instemmingsdecreet zal worden ingediend in het Vlaams Parlement met het oog op de goedkeuring en instemming met het samenwerkingsakkoord van het Vlaams Parlement.

Het Antidopingdecreet en de uitvoeringsbepalingen zullen de wijzigingen die aangebracht worden aan het Samenwerkingsakkoord implementeren en uitvoeren.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar goedkeuring te hechten aan het bijgaand ontwerp van instemmingsdecreet;

2° de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand te gelasten het ontwerp van decreet en de bijhorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering, in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS